

ЛУФА

Луфата (Luffa) е едногодишно стелещо се растение от сем. Тиквови. Използва се като техническо, влакнодайно, маслодайно, зеленчуково и лекарствено растение. Отглеждат се 2 културни вида – цилиндрична и ръбеста луфа.

Луфата произхожда от Югоизточна Азия. Цилиндричната е разпространена в Югоизточна Азия, Южна Америка и Южна Африка, а ръбестата – в Югозападна Азия и Северна Америка. В България е внесена около 1012 г.

Луфата има добре развита коренова система, която достига дълбочина 1 м. Стъблата са влачеци се, дълги до няколко метра. Листата са с дълги дръжки и едри петури с длановидна форма. Растението е разделнополово. Плодовете на цилиндричната са гладки и естествено удължени. Дълги са средно около 40 см и са дебели около 10 см. Плодовете на ръбестата луфа са конусовидни, с 10 надлъжни ребра и по-дребни - дълги около 25 см. Семената им са яйцевидни и гладки. Плодовете съдържат тритерпеноиди, а семената – около 20 на сто масло. В някои страни месестата част на незрелите плодове се консумира. Когато узреят тя е осеяна с мрежест скелет от твърди жилки и влакна и може да се използва за растителни гъби, пантофи, дюшеци, изтривалки. От семената се получава масло, което се прави сапун.

Луфата се нуждае от топли, рохкави и богати на хранителни вещества почви, главно глинесто-песъчливи, добре обработени и наторени. Тъй като при напояването почвената повърхност се сбива и силно заплевелява, необходимо е най-малко три пъти да се окопава.

Луфата развива сравнително слаба коренова система, разположена в повърхностния почвен пласт, и голяма листна маса, която изпарява много вода. Затова при

отглеждането на луфа се налага често да се напоява. Най-добре е да се използва капковото напояване.

Луфата има много дълъг вегетационен период, поради което се налага да се отглежда чрез разсад. Семената на луфата се засяват в началото на април в саксийки, както краставиците. Те поникват след 5-6 дни. Разсаждат се в началото на май на разстояние 1,5/1 м на ниски лежи или на тирове в прави редове.

През вегетацията се извършват няколко окопавания, подхранвания и 3 - 4 напоявания. По редовете се правят подпори от телени конструкции с колове, високи 2,5 м, с 2-3 реда тел. Когато растенията достигнат дължина 30-40 см, се завързват за теловете. Върховете на стъблата се прищипват при дължина на растенията 2-3 м. На всяко се оставят по 10-12 плода за изхранване. Когато узреят те придобиват жълто-кафява окраска. Мрежестият скелет служи бързо да се освободят семената от узрелия плод, след като се отвори капачето на неговия връх. Семената се изтръскват, гъбите се измиват от слизестата материя и се изсушават на слънце.

Деси Голичева

Аквamat2000 ООД